

les bestemt. Derimod kunde jeg have ønsket, at det ærede Medlem havde stillet et Underændringsforslag til Udvalgets Forslag og vilde have ladet det komme til Afstemning. Saa faa Fald skulde jeg i alt Fald ikke have reist nogen betydelig Indvending mod det, men foreløbig maa jeg i god Samstemmen med Udvalget antage, at det andet Skjøn om en Forøgelse med 10,000 Kr. maaske kan være ligesaa rigtigt.

Den næste Taler, som havde Ordet, tror jeg var det ærede 2det Medlem for 6te Kredts (Casperfen). Jeg er noget i Forlegenhed med, hvad jeg skal vælge at udtale mig om af de mange Thing, han drog ind under sit Foredrag, hvoraf ikke faa, ja, jeg tør nok sige de fleste, ikke stod i nogensohelst Forbindeelse med de Ændringsforslag, som foreligge under det Afsnit, som nu ligger til Forhandling. Der var dog et Punkt, som i saa Henseende gjorde en bestemt Undtagelse, og det var, at han ønskede, at den foreslaaede § 9 under Nr. 26. skulde indeholde en nærmere, nøiere og mere præciseret Angivelse af, hvilke disse andre Foranstaltninger skulde være. Jeg behøver imidlertid ikke at svare herpaa; thi jeg tror, at den høitærede Indenrigsminister i Gaar paa en formentlig fuldstændig fyldestgjørende Maade gav det ærede Medlem Svar i saa Henseende, et Svar, der gik derhen, at det ærede Medlems Ønske virkelig faktisk ikke lod sig opfylde. — Der var dog ogsaa en anden af det ærede Medlems Udtalelser, der refererede sig til Noget af det Foreliggende, idet han nemlig fremdrog de Punkter, som Udvalget i Betænkningen havde tilladt sig at henstille til Ministerens og Thingets velvillige Overveieelse. Det glædede mig virkelig at høre disse fremdragne, selv om det stete med en ikke ringe Kritik af adskillige af dem; thi det afgav dog et Vidnesbyrd om at disse Henstillinger fra Udvalgets Side ikke vare løbne ganske ud i Sandet, men ere bleve betragtede som mere end tomme og platoniske Ønsker. Men den Kritik det ærede Medlem gav, navnlig af to af dem, dels angaaende den Statskonsulentpost, som man ønsker oprettet, og dels angaaende Stamtutteriet, skal jeg ikke nærmere indlade mig paa, navnlig for ikke at forøge Forhandlingernes Længde, og idet særlig hans Bemærkninger om et af disse Punkter, Spørgsmaalet om Hingstedepoter, i Gaar blev besvarede fra den ærede Indenrigsministers Side. Kun et Moment, som det ærede Medlem med ikke ringe Styrke lagde ind imod netop disse to Foranstaltninger, som jeg her har nævnt, skal jeg tillade mig at dvæle et Øieblik ved. Han sagde, at gjennem disse Foranstaltninger

wilde der komme til at foreligge en Indgriben fra Statens Side paa Omraader, hvor en saadan hverken var ønskelig eller gavnlig. Jeg antager, at det ærede Medlem her har været paavirket af Theorier, der stod i høi Kurs og vare meget moderne i det ærede Medlems Ungdom, og at de naturligen fra denne ubefæstede Alder havde bidt sig saa fast i ham, at de endnu ere ham særdeles fjære. Men det ærede Medlem vil vide, at de velsignelsesrige Virkninger, som disse Theorier i sin Tid lovede, desværre ere bleve borte. Særlig i deres Fædreland, i England, tror jeg ogsaa, at man savner de sjønne Virkninger af disse meget sjønne Theorier, af dette „laissez faire“, „laissez aller“, og det ærede Medlem vil vistnok saa godt som Noget indrømme, at Forghldningen nu omtrent er gaaet af St. Gertrud. Jeg har ikke kunnet undlade en Indsigelse mod disse, som jeg tror, for vort Landbrug og vore Husdyr i det Hele fordærvelige Theorier.

Det ærede Medlem for 12te Kredts (Oljen) talte i Gaar paa Færøernes Vegne. Jeg maa oprigtigt tilstaa, at Udvalget under sine Overveielser ikke har taget dette Forhold i Betragtning. Det er meget mulig en Feil, men jeg tror, at man vil finde, at det er en høist tilgivelig Feil. At det er en Feil, er jeg jo ganske vist ved Indenrigsministerens Udtalelser igaaar bleven saa temmelig overbevist om, thi efter disse Udtalelser kan der næppe være Tvivl om, at han betragter Færøerne, som hørende ind under Lovforslaget. Jeg skal derfor kun til det ærede Medlems Henstilling svare, at i Tiden mellem 2den og 3die Behandling vil Sagen naturligvis blive gjort til Gjenstand for Overveieelse i Udvalget, uagtet jeg ikke skjøner, det maa jeg dog sige paa Forhaand, med hvilken Rytte. Det forekommer mig nemlig, at Forholdene her ere i den Grad forskjellige fra Færøernes, at det vil blive ganske overordentlig vanskeligt at gjøre de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, anvendelige paa Færøerne.

Idet jeg derefter gaar over til de Udtalelser, vi horte fra den ærede Minister, vil jeg gjerne tillade mig strax at sige, at jeg tror, at Udvalget er ham taknemlig for de som Helsehed imødefommende, anerkjendende Udtalelser, han kom med om Udvalgets Henstillingspunkter. Jeg veed imidlertid af Erfaringen fra i Gaar, hvor stærkt han ønsker at tage Afstand fra Udvalget, særlig dets Ordførere, at jeg skynder mig med at tilføje: ganske vist med en betydelig Kritik. Han kritiserede saaledes et af Henstillingspunkterne, nemlig Stambogen, idet han udtalte, at han